

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi s. ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnice, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Po praznikih.

Dočakali in veselo preživeli smo praznike vselega upanja, zatoorej: „Sursum corda!“ Kdor ima vero v narodno našo bodočnost, kdor ljubi slovensko svojo domovino, temu je dobro došel spomin, da je Bog bil, ki je za pravico trpel, da je v pravici bila moč Boga in da je pravica poveljana ostala, ko je že bila pokopana! Če se vidimo le naprej v svoji narodnosti obdane od sovražnikov, potem je le upanje tisti vir, iz katerega zajemamo pogum in moč, da neustrašno branimo svoje trdnjave, je ta vir upanje, da bodo konečno odbiti napadi in da se bosta gotovo kedaj v naše domove uselila mir in sreča, slovenska doba! In kadar pridejo dnevi pomladi in dnevi ustajenja, tedaj pogajajo tudi kali našega narodnega upanja, ustajamo tudi mi, ker nas Velika noč opomina, da ustaja vse, kar ima v sebi moč vere in ljubezni.

Poglavitno je tudi res, da imamo vero v svojo narodnost in ljubezen do svoje domovine.

Narodnost naša je naše življenje. Dokler se

nesmo zavedali, nismo bili Slovenci in kadar se bi zavedati prenehali, prestalo bi tudi naše slovensko življenje. Ako verujemo v svojo narodnost, verujemo tudi v same sebe, kadar pa popustimo narodno svojo vero, tedaj smo zatajili same sebe in tujstvo je preraslo naše grobove. Ali dobrote in jakosti narodnosti so še druge. Omika more v najširše kroge prihajati le po narodnih potih. Kultura v tujem jeziku služi le aristokratu naroda. Narod sam pa je ne pozna, ker mu je jezik tuj, ker mu je ta jezik neprozoren zastor, kateri prikriva omiko in splošno prosveto. Nenarodna kultura prouzročuje, da so močni nekateri, narod pa da slab ostane, da je suženj pravih svojih rojakov. Kdor s tujstvom hoče narodu pomagati, tisti mu sploh pomagati neče, ker če je duševni napredek zavisen od spoznavanja znanostnih resnic in izkustev, zavisen je ob enem od tega, da je spoznavanje sploh dosežno, kar pa je le tedaj, ako se narodu kaže v jeziku, ki je njegov naroden, in katerega bolje razume, kakor katerega koli izmej priučenih. Narodne omike je ni brez narodne šole, n-rodne cerkve in narodne knjige! Če bi drugzega ne bilo, še to, da duševni napredek naroda le iz narodnih tal uspešno raste, že to opravičuje klic narodnosti, že to je vredno, da so vsi blagi duhovi zavzeti za narodnostno načelo, narodno vero.

Z narodnim prepričanjem, ki je kakor zrak potrebno za narodno življenje in narodno napredovanje, vezati se mora narodno navdušenje, katero ima glavno svojo žilo v čistej, gorečej domovinskej ljubezni. Kjer je prepričanje, da je stvar dobra, tam najde mesto tudi vnéma za dobro stvar, najde se narodno navdušenje, ako je kaj ljubezni v srci do naroda. Kakor pa je božja vera mrtva, ako je brez del, mrtva je tudi narodna vera brez dejanske ljubezni, in bodi tudi vera narodnjakova uprav faničarska! Ljubezen narodna se mora razodevati v narodnem delovanju, v značajnem zastopanju narodnih koristij v zasobnih krogih in na javnih mestih.

Sedanji položaj slovenskega naroda nam kaže, koliko je bilo dosihdob v njem narodne zavesti in koliko je zanj storila narodna ljubezen. Potem se more ravnati tudi naše narodno upanje.

Jedno se ne sme nikdar pozabiti, kadar se govori o zgodovini našega narodnega razvoja, to namreč, da so v našem razvoju delale gole domače moči, da to, kar smo, postali smo sami po sebi. Res še nismo toliko, kolikor bi bilo potreba, da smo jednovrstni z drugimi narodi, ki imajo že stoletje staro svojo zgodovino povestno in književno. Ali tega mi sami nismo zakrivali. Za to je dovolj častnega dokaza istina, da so proizvodne moči slovenskega naroda bogatila tujo znanost in tuje slovo in da bi po teh močeh slovenska književnost lahko tako slovela, kakor slovi nemška znanost po slovenskih peresih. Duševnih močij slovenskemu narodu ne manka, a sredstva, katera država daje za znanostni napredek drugim narodom, so še danes ta dan nam utrgana. Brez vnanje podpore se je Slovincem ustanovilo cvetoče duševno polje, in le narodna vera pa narodna ljubezen omikanih Slovencev je narod prebudila. Po vsem tem, da so še mej nas pomešani besni sovražniki in domači izdajalci, da smo obkoljeni od celih sovražnih narodov in četudi nimamo še enakopravne državne obrambe za svoj narodni bitek, smemo vendar veseliti se svojega preporeda in te svoje stopinje, osobito če pomislimo, da se sedaj uspešno ustavljamo tisočletnej nakani germanstva, ki je bila ta, hoditi po Slovenstvu do Adrijanskega morja.

To naše ustajanje je tudi naše upanje. Mi menimo, da bode narodna vera kmalu se udomačila v vsakem slovenskem srci in da bodo omikani sinovi slovenskega naroda vsi goreče ljubili, zvesto in značajne zastopali koristi svoje domovine! Potem si tudi smemo upati bolj budočnost. Vztrajnost bodi naše orožje, „potrpežljivost naš talent“! Delajmo, a poprej si razdelimo delo, privabimo k delu najširše kroge, vsacega, kdor ni rodoljub samo z ustnicami, nego tudi s srcem in žrtvijo, da delo ne počiva samo na ramah jednega, da ima vsako mesto svojega delavca! Pa uživali bodemo sad našega dela, — a kdor izmej nas pod časom v delu premine, kdor ne dočaka cvetne nedelje s palmovo vejico miru in ne bode deležen velike nedelje narodnega zmagoslovja, tisti stopi iz vrste delavcev z blaženo zavestjo, da ni živel zastoj, da

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)
(Dalje.)

Peto poglavje.

Svoje dni je bil Pariz še Parižanov in ta „svoje dni“ ni še tako daleč za nami; k večjemu trideset do štirideset let. Takrat so bili še Parižani lastniki Pariza, kakor so Angleži lastniki Londona, Španci Madrida in Rusi St. Peterburga. Ti časi so minili. Druge dežele imajo še svoje meje, a Francija jih nema več. Pariz je postal velikansk stolp babilonski, mejnarodno in kozmopolitično mesto. Tujci ne dohajajo k nam samo na obisk, marveč, da žive pri nas.

Zdaj imamo v Parizu rusko naselbino, špansko, orientalsko, amerikkansko. Te naselbine imajo lastne cerkve, lastne bankirje, lastne zdravnike, lastne časnike, lastne propovednike, lastne pope in lastne zobne zdravnike. Tujci so nam že odvzeli večji del elysejskega polja (Champs-Élysées) in boulevarda Malesherbes in vedno še dalje prodirajo. Mi pa se umikamo pred tem zasedanjem ter ustanovljamo

zdaj pariške naselbine na ravninah okolo Passy-ja in Monceau-a, v bivaliških, katerih poprej k Parizu niti prištevati neso in ki ne spadajo popolnem k njemu.

Mej vsemi temi tujimi naselbinami je amerikkanska najmnogobrojnejša, najsijajnejša in najimovitejša. Amerikkanca vedno doleti kak hip, ko se čuti dovolj bogatega, a Francoza nikdar. Amerikkaneec potem preneha, da si odpočije, in če prav se ne loti svojega kapitala, vendar ne dela skopo s svojimi dohodki. On zna razdavati svoje novce; nasproti pa zna Francoz samo štediti.

Amerikkance jako močno vleče v Pariz, kajti na svetu ga ni mesta, kjer je možno svoje novce razdavati tako prijetno in zložno. Prav posebno pa je ta privlačnost uplivala na gospo Scottovo in gospodično Percivalovo.

Najbolj francoska naših naselbin je Kanada, dasiravno ni več naša. Spomin na nekdanjo domovino je izseljencem v Quebecu in Montrealu še močan in drag. Suzanka Percivalova bila je od svoje matere popolnem francoski vzgojena, in ona je svojo sestro navdajala z isto ljubeznijo do naše dežele. Sestri sta se čutili Francozinji, da, še več Parižanki.

Ko so se milijoni bili usuli na nji, obšla je

obe ista želja: V Parizu živeti. Hrepeneli sta po Franciji, kakor človek hrepeni po domovini svojeje. Gospod Scott je marsikatero dejal temu nasproti.

„Ako mene ne bode več tukaj,“ dejal je „in se vsako leto le za dva ali tri mesece vrnem semkaj v Ameriko, da zastopam vajine interese, zmanjšali se bodo vajini dohodki.“

„Kaj to dé?“ odgovorila je Suzanka. „Mi smo bogati, celo prebogati . . . Potujmo, prosim te . . . Kako bomo srečni, kako zadovoljni!“

Gospod Scott dal se je pogovoriti in prve dni januarja 1880. leta mogla je Suzanka naslednje pismo pisati svojeje prijateljici Katinki Nortonovej, ki je že več let bivala v Parizi:

„Zmaga je dobljena, Rihard je privolil. V aprilu pridem ter iz nova postanem Francozinja. Ponudili ste se mi, da vse pripravite za našo domatijo v Parizi, in jaz sem tako neskromna, da uporabljam to ponudbo.

Kadar se moja noga prvič dotakne Pariških tal, rada bi, da bi takoj mogla Pariz uživati, ne da bi cel prvi mesec zapravila pri tapecirarjih, vozarjih in prodajalcih konj. Takoj ko stopim iz železnice, rada bi našla na kolodvoru svoj voz, svojega voznika, svoje konje. Takoj prvi dan bi rada z vami obedovala v svojeje hiši. Najemite mi hišo

se je trudil za potomstvo, blagoslovljajoče njegov spomin. In zatorej, narod slovenski: „Sursum corda“!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. aprila

V nekaterih krajih v Galiciji se prikazuje neko gibanje mej poljskimi in rusinskimi kmeti proti plemstvu (žlahti) in proti židom. Agitatorji šuntajo narod proti žlahti. Pri volitvah v deželni in državni zbor je vselej žlahta znala stvari tako obračati, da ni bil voljen noben neplemenit poslanec. Ko sta vzlic vsem rovanjem žlahte bila voljena kmetkemu prebivalstvu prijazna kandidata kmet Orzechowski in dr. P. Kopynski, je poljska žlahta napela vse sile, da ju izrine iz državnega zbora. Poslednji je moral odložiti svoj mandat, ker mu je to ukazal njegov predstojnik škof Tarnovski, Sobos, na željo žlahte. Kmet Orzechowski pa ni hotel umakniti se na prigovarjanje iz državnega zbora. Kmetje so zaradi takega postopanja bili jako nevoljni. V Galiciji je pa ljudsko šolstvo jako pomanjkljivo, ker plemenitaši se neso brigali za omiko naroda. Agitatorji so nevednost narodovo porabili v svoj prid. Začeli so narodu praviti, da se žlahta zato tako rine v javne zastope, da bi zopet upeljala tlako. V državnem zboru predlagal je dr. Menger, da bi se zakon o nedeljskem počitku nekoliko premenil. Galiska duhovščina začela je pa mej narodom nabirati podpise za peticije proti Mengerjevemu predlogu. Agitatorji so pa porabili to priliko. Začeli so kmetom praviti, da so ti papirji upisovalne pole za puntarsko vojsko. „Mladi cesar“ nabira vojake, da se bode bojeval proti „staremu cesarju“. „Mladi cesar“ je prijazen graščakom in boče upeljati zopet tlako, katero je „stari cesar“ odpravil. Mej tem so pa nekateri velikaši priredili velike love. Kmetje so pa mislili, da se že zbirajo čete „mladega cesarja“. Gozd „Svinska gora“ so kmetje oboroženi s sekirami obkolili, ker je bil velik lov kneza Sanguska. Vse lovece bi gotovo bili pobili, ko bi ne bili jedno uro poprej ostavili gozda, kakor so ga obkolili kmetje. Gibanje mej kmeti se je že precej razširilo. Več oseb so že oblasti zaprli in na več krajev so se že morali odposlati vojaki. Poljski listi pripovedujejo o ruskih agitatorjih, oficijalna poročila pa temu oporekajo. Na žide je galiski kmet jezen, ker ga jako odirajo in je tedaj naravno, da se gibanje obrača proti židom. Gibanje pa še to poveljuje, da židje sčujejo narod proti žlahti, da bi bili sami varni, žlahta pa sčuje proti židom.

Novi naučni minister dr. pl. Gautsch je odredil, da se v kratkem začne pogajanja zaradi osnove česke teološke fakultete v Pragi. Kakor „Politik“ piše, izvršile se bodo v kratkem razne premembe v českem deželnem svetu.

Moravski namestnik, grof Schönborn, odložil je svoj deželnozborni mandat. Voljen je bil pred dvema letoma v Ogorskem Gradišu. Proti njegovej volitvi se je bil uležel protest. Levičarji, katerim grof Schönborn kot česki rodoljub ni po volji, hoteli so sprva zavreči volitev, četudi neso mogli dokazati nobene istinite nepravilnosti, ampak so le trdili, da se je pritiskalo pri volitvi na uradnike. Vlani so pa vendar to volitev potrdili.

Vnanje države.

Pretekli teden bile so v Srbiji ministerske konference, ki so se posvetovale o budgetu in predlogah, ki se bodo predložile skupščini. — Italijanski kralj je podelil srbskemu ministru vnanjih zadev, Franisoviću, veliki križ italijanskega kroninega reda. — Prva številka „Odjeka“, ki je v soboto

izšla v Belemgradu, konstatuje, da je list bil prisiljen zaradi dogodkov prenehati, ker je bil razvoj tendencij radikalne stranke nemogoč. Po milosti kraljevi je radikalna stranka zopet političen faktor, s katerim se mora računati. Poslednji dogodki so pokazali, da je radikalna stranka močnejša, kakor je bila poprej. Celo krona jo je v kritičnem trenutku vprašala za svet. Shod radikalcev v Niši je pokazal, da je bilo opravičeno kraljevo zaupanje. „Odjek“ se zahvaljuje v imenu cele stranke za pomiloščenje, ki je bilo tudi akt politične modrosti, potem pa poklada volilec na srce važnost bodočih volitev.

Črnagora poslednja leta posebno skuša zboljšati blagostanje prebivalstva in povzdigniti kmetijstvo, obrtništvo in trgovino. Več tisoč oral moč virja se je posušilo in dotično zemljo bode knez razdelil 29. t. m. 600 rodbinam, da se bodo na njej naselile.

O stanju grške vojske se je general Vasseur, ki je poklican, da jo reorganizuje, proti izdatelju „Akropolis“ jako nepovoljno izrazil. Častnikom manjka znanstva, vojaki pa neso izvežbani. Od 73.000 vojakov, ki so mobilizovani, jih je nad 6000 v bolnicah. Turkov je več na meji, kakor Grkov. Poslednji ne bodo mogli začeti boja, ampak se bodo samo branili. Torpede, katere so nastavili Turki, da bi zadržali grškim ladijam uhod v Solunsko pristanišče, so odstranili nekda grški potapljalci.

V petek bil je v Grammontu v Belgiji boj mej štrajkujočimi delavci in žandarji. Kakih 2000 delavcev prišlo je v mesto in zaprlo most čez reko Dendre. S tem so zaprečili, da žandarmerija ni lahko razgnala delavcev. Začel se je bil boj. Več delavcev in žandarjev bilo je ranjenih.

Dopisi.

Iz Trsta 24. aprila. [Izv. dop.] Gospôda v Trstu dobro pozna krêmo „zur Stadt Frankfurt.“ No tam notri se je repenčil, pred kratkim nek mladič, recimo mu „Lojzek s Proseka.“ Ž njim sedel je pri kupici piva nek Tržačan po očetu in materi Slovenec iz Kranjske. Prišla sta v pogovor radi naše „Edinosti.“ Ta mladič, v resnici mlad, prične se hudovati nad vsemi Kranjci v Trstu, češ, oni nas vodijo, mi se pa ne bomo pustili, temveč spodili jih bomo. Na dalje dejal je, da Kraševcev in drugih tujih Slovencev ni treba, da bodo že Tržačani skrbeli sami za Trst. Pri moji veri! Lojzek Ti si pa „kunšten“ Ali ne veš, od kod je prišel Tvoj oče? Tam od modre, temnomodre Soče! In kaj Te pa moti, da se pred drugimi sramotiš. Gostje, ki so razumeli Tvoj govor, so Te obžalovali, ker si tako lep in pri vsem tem tako bedast. Pa prav res obžalovati Te je. Priprosti mladeniči Proseka, ki neso nikakih šol obiskovali, bi si v greh šteli, tako surovo govoriti proti rodu svojemu in proti krvnemu bratu. Ali Te nič ne zaboli v srce, ko vidiš, da si Ti za mnogo bolj nazaj, ko Tvoji nešolani vrstniki. Tebi je vse „forest“, kar ni iz Trsta doma, ali vedi dobro, da tisti Kranjci, ki danes zvonec nosijo pri „Edinosti“, neso prišli včeraj v Trst, temveč njihov rodbina že več stoletij biva tu. Ti si pa še le seme iz Soške doline, pa češ govoriti proti tem.

Beži, beži, sram Te bodi! Dvakrat naj Te bode sram! Če pa še kaj zvem, Te bodem pa prav dobro oštel, ker družega ne zaslužiš. Basta!

Hejsa, hola, la! Daneu viva! To Vam je bil krik. Cela karavana pijanih, se je privlekla na dan

volitve v „Hotel Obelisk“ po domače k „Danelovemu Lojzku“ na Opčinah. Vino je teklo, da je bilo veselje, kar s korci so ga zajemali. Lojzek pa ves v zraku, polu sreče, polu duha cikorjaškega. To je veselje, kaj ne kompare! Naš „Žan,“ (to je izvoljeni poslanec Daneu) ta jih bode pravil Kranjcem, kaj bodo Ti ljudje nam gospodarili. Mi stare korenike Tržaške, mi možaki bomo vladali, ne pa oni. Britko bo tedaj za Vas, če Vam bodo taki gospodarili, ki še sami sebi ne znajo. Varuj se Lojzek in drži se, da Ti ne izpodleti, da Te v resnici Kranjci ne izpodrinejo, ker „Hotel Obelisk“ se je nagnil, ker ga nekaj teži.

Pa kaj mislite, kdo je pa pomogel „Danelu“ do zmage? Mirković, banski lord in nek grof pri vladi. Živic je tem ljudem preveč odkritosrčen, ah in kaj bi pa bilo, ko bi bil zdaj Živic v mestnem zboru. Radoveden je in hotel bi bil vedeti, za kaj so Ti mladi gospodje pri magistratu toliko pojedli. Zato, da ne bi bilo treba odgovarjati „slavnemu podesti,“ so ga pa vrgli. V Trebčah so pa v dan volitve toliko pili in jedli, da je bilo joj. Kdo je plačal? Hudomušni ljudje pravijo, da je magistrat plačal z obrestmi od poneverjenega denarja. Ne vem pa ne, če je res.

Na magistratu pa sedaj ne bode dolgo časa nikake seje. Zakaj pa ne? Zato, ker si ti mestni mameluki boje svoje sence, da bi jih ona ne interpelovala radi teh velikanskih defraudacij. — Joj, to bode še jedenkrat lom na magistratu. Kaj neki potem pri vladi poreko? Gotovo se ne bodo smijali. — Svet radovedno vpraša, kako je vse to bilo mogoče. Jaz pa lahko uganem. Na „pater-noštru“ so jagode jednake, na magistratu pa gospodje uradniki; kar je jedna roka vzela, razdelila je mej več in zato, ker je na magistratu dosti gospodov (pol nepotrebnih) je pa tako prišlo. Le verujte mi. Ej pa dolgo menda ne bode trajalo. Pa lista „Impertinente“ in „Šalobarda“ te gospode tako hvalita, menda zato, ker so tako krepki, da so toliko snedli. Kmalo bode še nekaj novega počilo. In takrat se podere tudi nek drug gospod, ne pa sam „podesta.“

Pesnik na občnem zboru „Maticе Slovenske“.

Že lani je sklenila naša „Matica“ kupovati lastništvo, in založništvo slovenskih knjig, ker se je uvidelo, da bi se s tem število matičnjakov, ki se je jelo zadnji čas krčiti, dokaj pomnožilo, a „Matica“ sama bi se pomladila v svojem delovanju.

Vsakemu domoljubu je bilo od srca žal, da „Matica“ ni kupila Jurčičevih spisov, ko bi jih bila vendar mogla dobiti za bagateljo, kakor jih je dobil brez truda odbor za izdavanje Jurčičevih spisov. In ko nam je te dni „Narodna Tiskarna“ prevzela Jurčiča v založbo, nadejali smo se za trdno, da se bode Maticе odbor podvzival in še o pravem času kupil spise Stritarjeve. Kakor znano, imel je odbor „Maticе Slovenske“ dne 17. marca sejo, in naš odbor, ki je sam izjavil o sebi, da ve ceniti sam take prilike brez svojih matičnjakov, da odbor je rečeni dan z veliko večino zavrgel Stritarjevo jako ugodno ponudbo. Sklep

otroke, dva sina, ki počneta marsikaj lahkomišelnega, in dve hčeri, ki sta že za možitev in jima torej mora skrbeti za doto. In vsled tega je bila gospa baronovka prisiljena, malo omejiti se, in njena hiša nema zame več dovoljnega delokroga.

Ta natančni praktik stavil je svoje zelo zahtevne pogoje, v katere je gospa Nortonova brez ovinkov privolila, vedoč, s kakim zaslužnim možem ima opraviti. Vendar je prosil, predno se je stalno odločil, da bi smel telegrafično povprašati v Novem Yorku. Odgovor je bil ugoden in tako je vsprejel novo službo.

Druga znamenita osoba bil je hlevar redkih zmognostij. Bil se je že z lepim premoženjem umaknil v zasebno življenje, vendar je bil pripravljen, postaviti hlev gospe Scottovej, a le pod tem pogojem da se mu popolnem prepusti izbiranje konj, da mu ne bode treba nositi livreje, da sam izbira kočijaže, konjarje in hlevske hlapce, da nikdar ne bode menj ko petnajst konj stalo v hlevu, da bode pri vseh obravnavah tudi on zraven z izdelovalcem voz in sedlarjem in da mu bode le zjutraj in sicer v navadnej opravi treba sesti na sedalo, kadar bode, kolikor treba, dame in otroke poučeval v vožnji.

(Dalje prih.)

pite kakšen hotel, umestite mi posle in izberite mi voz. Popolnem se zanašam na vas. Samo da bodo livreje modre. To sosebno Betina želi, ki mi baš zdaj gleda čez ramo, kaj vam pišem.

S sabo bomo pripeljali samo sedem oseb: Richard svojega strežnika, Betina in jaz najine hišne, guvernanti, otroke in slednjič dva hlapca, Tobyja in Bobyja, ki nas spremljata na naših izprehodih. Vrlo sedita na konjih in sta v obče dva brdka dečaka; oba imata isto postavo, isto vedenje, celo povsem isti obraz. Boljših konjarjev v celem Parizi ni možno najti.

Vse drugo, stvari in ljudi, pustimo v Novem Yorku... Ne, vsega vendar ne, kmalu bi bila pozabila štirih malih konjičev, to so vam štiri mične živalice, vsi črni kakor črnilo in vsi štirje z belimi lisami na vseh štirih nogah. Mi se nič več ne moremo ločiti od njih. Betina in jaz se jako dobro voziva s štirimi. Kaj ne, da se ženske lahko v logu vozijo s štirimi, ne da bi preveč vzbujalo pozornost? Saj prav zgodaj zjutraj? Takaj to delamo brez skrbi.

Posebno pa, ljuba Katinka, ne bodite skopi z novci. Le prav na debelo gospodnji z njimi... Tako, to je vse, česar sem te imela prositi.

Tisti dan, ko je gospa Nortonova dobila to

pismo, razglasil se je bankerot nekega bogatega spekulant, z imenom Garneville, kateri ni imel čisto pravega vremena. Čutil je padanje kurzov, dočim so šli na viš. Ta Garneville se je bil šest tednov pred tem udomačil v čisto novem hotelu, ki je bil samo malo preveč s pretirano gizdavostjo opravljen.

Gospa Nortonova podpisala je najemno pogodbo — sto tisoč frankov na leto — z opombo, da bode hotel s pohištvom vred po preteku prvega leta kupila za dva milijona frankov. Jeden prvih tapecirarjev dobil je nalogo, preveliko gizdavost pohišstva zmanjšati in urediti.

Ko je bilo to storjeno, posrečilo se je prijateljici gospe Scottove po naključju umestiti tudi dve v svojej stroki odlični osebi, brez katerih je visoko hiševanje povsem nemogoče. Prvi je bil domači učitelj, ki je bil baš moral ostaviti jedno najstarejših hiš predmestja Saint-Germainskega; to mu je bilo zelo žal, kajti imel je v istini aristokratska nagnenja. Težko ga je stalo, zdaj stopiti v službo pri meščanski inozemskejši obitelji.

„Nikdar,“ dejal je gospe Nortonovej, „ne bi bil stopil iz službe pri gospe baronovki, ako bi bila mogla svoje hiševanje obdržati na tako visokej stopinji... A milostiva gospa baronovka ima štiri

odborov je ob enem kritika z ozirom na načelo o lepi knjigi naši in z ozirom na pesnika in pisatelja Stritarja, in bo jako zanimljivo, ako preiščemo tiste tajne nagibe, kateri so napotili „Matice“ odbor, da se je kot književno sodišče naše tako po robu postavil in da pri njem in pred njim nahaja milosti samo Koseski, a ne Boris Miran. Vsakdo se že menda spominja debelega zvezka Koseskega pesmi, vsakdo ve, da je „Matica“ izdala Koseskega pesmi, ko je še živel pesnik; vsakdo pa tudi zna, kako malo so vredne te pesmi. Da „Matice“ odbor deluje in agitaje iz petnih sil proti pesniku Stritarju, temu ni treba iskati uzrokov in pomislekov v kakovosti pesnikovih del, ampak v prežalostnem razmerju, v neznosnih odnosjih, ki še danes tlačijo slovenske književnike; uzrokov nam je iskati v uzajemni netolerantnosti.

Da je „Matice“ odbor zavrzel Stritarjeve spise, s tem še ni rešena ta zadeva in ni še treba misliti, ako bi hoteli čitati zbranega Stritarja, da bi nam ga moral izdati pesnik sam ali pa vseslovenski založnik Kleinmayr! Kakor vemo gotovo, pride Stritarjeva zadeva dne 28. aprila pred občni zbor Matice Slovenske, kjer se bode stvar, tako vsaj upamo, povoljno rešila za pesnika in našo književnost.

Ako bi človek pozvedoval po tem, kako je to, da je „Matice“ odbor zavrzel Stritarjeve spise, in ako bi globlje pogledal v vse tajne kotičke src odbornikovih, kaka načela o slovenski knjigi se v njih kuhajo in varé, skrečilo bi se domojubu sreč, da bi se z nejevoljo obrnil od njih kličoč: Tako tedaj, vi sodniki slovenske knjige, take pojme imate vi o slovenski književnosti.

Vemo, da niste Stritarja zavrgli zategadelj, da ni pesnik in pisatelj vreden, da bi ga izdala „Matica“; vemo, da se še o vrednosti pesnikovih del ni niti govorilo, ampak da so pri presojevanju bili merodajni osebni ožiri; in ravno zato, ker vemo, da ni odbor sodil, kakor bi moral soditi nepristranski sodnik proizvode naših književnikov, baš zato povzdiguje svoj glas in svarimo matičnjake, naj se ne dajo zmotiti in zavesti na kriva pota.

Odborov korak je velevažen. Ako bi ga izvršili, izjavili bi se v načelu za to, da ne maramo gojiti najlepše cvetke naše književnosti, leposlovja. Tega pa vendar ne smemo dopustiti. Nam pisateljem je leposlovje največje sredstvo, s katerim uplivamo na omiko skupnega našega naroda, s katerim uplivamo najbolj in najlažje na ves narod, kateri je lepi knjigi najbolj douzet. Za slovensko inteligencijo ni se nam treba bati, da bi se nam odtujila knjigi, ona je že utrjena, ali meščanstvo, žensitvo, to moramo čuvati in misliti vedno le na to, da se nam je tedaj boriti le za obstoj, in samo za obstoj naše narodnosti.

Danes nam ni o tem govoriti, kake zasluge ima g. Stritar na polji slovenske književnosti; ni nam ocenjevati, kaj je storil kot pesnik, kritik in estetik za prospeh in cvet slovenske knjige. Zaslugu mu ne odreka nihče.

Ako ste načelno proti njegovim spisom, tedaj ste proti lepi književnosti sploh.

Zato pa vam kličemo: Greh bi bil, ako bi nam zatirali lepo knjigo; ne izganjajte nam muz iz našega domovja, ampak gojite jih, vabite k nam; one so nam dobrotnice in jedine tolažnice bile v vse veke do danes. One so tako tesno spojene z društvenim in narodnim življenjem našim, da bi moralo n-hati to življenje, ako bi mu uzeli muze, te nebeške čuvarice naše. Ne izganjajte nam torej muz iz našega domovja!

Vemo sicer, da so bili še drugi nagibi merodavni, ki so doveli večino Matičinega odbora do toli nesrečnega sklepa; vemo, da ta večina ne bi danes uzela v založbo ne Levstika, ne Simona Gregorčiča; to vse vemo in to mora skeleti in boleti vsakega iskreno čutečega in trezno mislečega domoljuba. In ker poznamo te žalostne razmere, ne ljubi se nam govoriti o njih, ker so itak znane slovenskemu razumnstvu. Ne maramo tedaj govoriti o tem, ker pričakujemo gotovo od bodočega občnega zbora, da bodo matičnjaki s svojim glasovanjem pokazali odboru pravo pot delovanja. Ako bomo tedaj govorili o pesniku Stritarju, bode nam najprvo paziti na to, da nas ne bodo vodile osebnosti, ampak stvarni, trezni preudarki. Prijatelj naše lepe knjige ne bode se dolgo pomišljal, ampak bo oberoč posegel po Stritarjevih spisih. Ne delajmo še večjega nasprotja mej seboj. Pomislite, književniki slovenski, da bi zaradi nekaterih mož bil pesnik

Stritar prevelika žrtev, ako bi njim na ljubo morali danes pokopati in zabiti Boris Mirana. Slovenci smo tako majhen del človeštva, da se ne smemo cepiti od njega; tako majhen del Slovanstva, da moramo misliti resno na to, da nam vsak razcep donaja škodo. Gledati nam je na to, da se vsi slovenski stanovi zedinijo v mišljenji in dejanji. Ta uzvišeni smoter zedinjenja naših moči, moral bi prešiniti ves narod do zadnjega moža; kajti samo takrat, kadar zavlada ta ideja pri nas, bode nam pričakovati lepšega sadu na književnem in političnem polji našem. Kakor se čeda, kadar jo napade divja zver, skupaj stisne v obrambo svojo, tako se morajo stisniti tudi vsi stanovi naši, da premagamo svojega skupnega sovraga, ki nam, kakor divja zver čedo, napada našo narodnost. In ta naša obramba je naša književnost, zlasti pa naša lepa knjiga. Ne izganjajmo si torej muz iz našega književnega zavoda! Ne delajmo strancarstva na književnem polji! Jagovič.

Domače stvari.

— (Umrli) je pretekli petek popoldne iskreni rodoljub hrvatski g. Levin vitez Šlosser-Klekovski v 33. letu svoje dobe. Lahka mu zemlja!

— (Velikonočni prazniki) bili so letos krasni. Vse dni imeli smo najlepše vreme. Sv. Jurij prijahal je na zelenem konji in Velika noč bila je letos res zelena. V soboto popoldne vršilo se je po cerkvah Ljubljanskih „ustajenje“, katerega se je udeleževalo ogromno število prebivalstva, hitečega iz cerkve v cerkev. Sprevod v stolni cerkvi vodil je knežskof dr. Misija sam, prisotni so bili: deželni predsednik baron Winkler, vladni svetnik grof Chorinsky, finančni prokurator dr. Račič, deželne sodnije predsednik Kočevar, finančni ravnatelj Dimitz, trgovinske zbornice predsednik Kušar, cesarski svetnik Murnik, župan Grasselli, podžupan Petričič, več mestnih odborov, veliko uradnikov in občinstva.

— (V deželni zdravstveni svet kranjski) bili so od strani vlade imenovani dosedanjí člani: dr. Valenta, dr. Fux, dr. Eisel, dr. Schiffer. Deželni odbor pa je imenoval dr. Kaplerja in dr. Ambrožiča, namesto dosedanjih dr. Malija in dr. Kovača.

— (Pokojni g. Kočevar na Krškem) je dalje volil, kakor se nam poroča: Za ustanovljenje meščanske ubožne hiše na Krškem jedno svojih hiš in 30.000 gld., za ustanova v podporo revnim učencem na Krški meščanski šoli 30.000 gld., za zidanje nove šole v Kostanjevici 12.000 gld. za zidanje nove šole v Mokronogu 8000 gld., filharmoničnemu društvu v Ljubljani 4000 gld., za otroško bolnico pa baje le 1200 gld. Velika volila dobita njegova dva brata, glavni dedič pa je njegova vdova.

— (Goriška podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda je dovoljena. Dotični uradni odlok glasi se tako le: Št. 3348. Da je „Podružnica Goriška družbe sv. Cirila in Metoda“ na podlagi predstoječih pravil pravno ustanovljena, se s tem vsled pooblastila visokega c. kr. ministerstva za notranje stvari z dne 29. marca t. l. št. 4773 potrjuje. C. kr. deželna vlada v Ljubljani, dne 6. aprila 1886. C. kr. deželni predsednik: Winkler. — Dolgo smo čakali, a slednjič smo vendar učakali, da nam je dovoljeno društvo, ki je imelo svoj ustanovni shod že 18. oktobra preteklega leta. Zdaj je treba, da gremo na delo ter da se krepko oklenemo društva, kateremu je namen pospeševati narodno šolstvo. Res, da slovenski rodoljubi so z narodnim davkom vezani na mnogo strani, ali mali doneski, ki se zahtevajo pri tem društvu, jih gotovo ne ostrašijo, da bi ne pristopili. Posebno Goriškim rodoljubom je treba, da se v obilnem številu upišejo v to društvo, kajti na meji bode še posebno potrebna njegova pomoč. V sedanjem odboru so gg. dr. A. Gregorčič, Anton mejni grof Obizzi in Valentin Kancler. Na katerega teh gospodov naj se obrne, kdor želi katerega pojasnila in kdor želi društvu pristopiti.

— (Ustrelil) se je včeraj zvečer žandarmerijski vodja na Grosupljem, zapustivši ženo in četvero otrok. Nagibi samomoru nam neso znani.

— (Okrajna oblastva po Štajerskem) dobila so nalog, naj strogo pazijo na zdravstveno stanje mnogobrojnih, iz Italije došlih delavcev, ter naj takoj objavijo, ko bi zapazila kaj sumnega.

— (Okrajni zastop v Šmarji pri Jelšah) išče izprašanega živinozdravnika. Letna nagrada 200 gld. Prošnje do konca maja t. l.

— (Volkov) so preteklo zimo na Koroškem veliko škode napravili. Raztrgali so 40 goved, 135 ovac, 1 žrebe in 8 koz. Več volkov so zastrupili, ustreliti pa neso mogli nobenega.

— (Razpisane) so učiteljske službe: na Goričah in v Lokvi (Vokli), plača po 450 gld. in stanovanje, in pri sv. Križi pri Tržiči — plača 400 gld. in stanovanje. Prošnje do 25. maja t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 27. aprila. Stummer, dvorni svetnik v ministerskem predsedstvu včeraj zvečer za srčnim mrtvoudom umrl. — Cesarjevič Rudolf in Štefanija dopoldne semkaj dospela. Cesarica in Marija Valerija peljali sta se danes jutraj skozi Dunaj v Budimpešto.

Budimpešta 27. aprila. Cesar jutraj semkaj dospel.

Atene 27. aprila. Delyannis objavil popoldne zastopnikom vevlastij Freycinetov telegram in Grške odgovor, v katerem se obljubljuje, da bode Grška demobilizovala. Poslaniki imeli so potem posvetovanje, ter zvečer Delyannisu poslali ultimatum rekoč, da se privoljenje Grške nikakor ne ujema z njih instrukcijami, torej zahtevajo, da Grška v osmih dneh razoroži, sicer bode ona odgovorna. Misli se, da je ta ultimatum sedaj brez pomena.

Brno 26. aprila. V minoritski cerkvi začelo je mej mašo na altarji goreti. Občinstvo prestrašeno zagnalo se je proti izhodom. Več oseb je lahko ranjenih.

Levov 26. aprila: Okrajno mesto Lisko začelo v nedeljo po noči goreti. Do danes opoldne zgorele tri četrtine mesta.

Rim 26. aprila. „Agenzia Stefani“ piše: Italijanski konzul brzojavlja danes iz Adena, da je sultan Harrarski vse Evropece v Harraru usmrtiti dal ter z 200 vojaki napal pri Gildezzi grofa Porro-ta ekspedicijo, katere vsi člani so bili ubiti. Sultan polastil se je potem Gildezze in vso, 100 mož broječo angleško egiptsko posadko ujel.

Atene 26. aprila. (Izvestje Havasovo.) Delyannis objavil je včeraj grofu Monyu, da je Grška dovolila v razoroženje. Vsled posredovanja Francoske odložil se je ultimatum. Zbornica skliče se v kratkem. Freycinetov telegram napravil je v vladnih krogih dober utis. Delyannis odgovoril pritrdjevalno rekoč, da bode diplomatskim potom prosil za rešitev vprašanja. Minister notranjih zadev razposlal bode prefektom okrožnico, v katerej se bode deželi naznanjalo, da je Grška vsprejela Francoske sote vete zanašajoč se, da bodo narodne želje v Francoskej iskrenega zagovornika, pri drugih vlastih pa prijazno mnenje našle.

Bruselj 25. aprila. Danes bila je prava otvoritev delavskega kongresa. 6000 ljudij šlo je v največjem redu v sprevodu skozi mesto, dve godbi na čelu svirali sta marseljezo. V sprevodu bilo je več rudečih zastav. V prostorih socialistov bilo več govorov. V mestu velika živahnost. Meščanska straža in žandarmerija pripravljeni. Kongres bode dva dni trajal.

Rim 25. aprila. Kakor se zagotavlja, podpisal je kralj danes dekret, s katerim se zbornici razpustita ter razpišejo nove volitve v 23. dan maja, ožje volitve pa v 30. dan maja.

Brindisi 25. aprila. Od 24. t. m. opoldne do 25. t. m. opoldne tukaj tri osebe za kolero zbolele, sedem umrlo. Mej umršimi jih je šestero, ki so bili že prej zboleli.

Razne vesti.

* (Italijanska hrabrost.) Tudi v Benetkah priredili so, kakor po drugih krajih, posebno bolnico, v katero bi se devale osebe, za kolero obolele. A sedaj, ko imajo bolnico, nastala je druga neprilika. Izmej vseh v Benetkah živčih zdravnikov ni nobenega, ki bi hotel prevzeti vodstvo omenjene bolnice, vsak se boji za svojo kožo.

* (Tiskovna svoboda v Kitaji.) V Pekingi izhajajoči uradni list objavlja dekret cesarja Kuang-Su, po katerem se pisatelj Wong-ci ne bode četrtoval (na četrto raztrgal), ampak se mu bode samo glava odsekala. Pisatelj zakrivil je namreč razžaljenje veličastva s tem, ker je v neki znatenstveni razpravi imenoval imena nekaterih umrlih kitajskih cesarjev, kar je v Kitaji strogo prepovedano. Otroci tega groznega hudodelnika pa bodo še le na jesen usmrtni.

Sigurno zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé asled zapretja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja a prsih, glavobolja in drugih slabosti, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prášek“ Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 7 (20-3)

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ bolezní izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih nasledkov čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom **bolezní, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezní, še tako zastarane rane, grinte, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezní.** Trakuljo odstranimo po posebni metodi, celo pri otrocih v malo urah. **Kilove** ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kilove, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom bolezní s poštno znamko za odgovor. (709-20)

Privatna klinika „Freisal“ v Solnogradu (Avstrija).

Loterijske srečke 24. aprila:

V Trstu: 25, 62, 43, 68, 28.
V Linci: 51, 88, 44, 41, 7.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. aprila.	7. zjutraj	741-24 mm.	10-0° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	739-96 mm.	15-2° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	738-71 mm.	11-4° C	sl. vzh.	jas.	
25. aprila.	7. zjutraj	738-67 mm.	10-8° C	sl. vzh.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	736-30 mm.	19-6° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	737-32 mm.	13-4° C	sl. vzh.	jas.	
26. aprila.	7. zjutraj	738-27 mm.	10-2° C	sl. vzh.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	735-36 mm.	21-2° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	735-98 mm.	13-2° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 12-2°, 14-5° in 14-9°, za 2-1°, 4-2° in 4-4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 40	kr.
Srebrna renta	85	45
Zlata renta	114	30
5% marcna renta	101	35
Akcije narodne banke	876	—
Kreditne akcije	291	20
London	126	05
Srebro	—	—
Napol.	10	01 1/2
C. kr. cekini	5	93
Nemške marke	61	70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	75
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	50
Ogreka zlata renta 4%	103	25
„papirna renta 5%“	94	85
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava r.-g. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obh. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	118	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	40
Kreditne srečke	100 gld.	180
Rudolfove srečke	10	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	115
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206	10

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanih človeških telesih, glavobolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazenem želodci, pomankanju slasti do jedi, ječrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna skatljica samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 skatljicami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650-26)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Med v satovji

a Ko. 80 kr.

Garantiran pitanec

v skatljah po 5 Ko., Ko. po 60 kr., skatljica 30 kr., se pošilja po pošti proti predplačilu ali povzetju.

V škafih na debelo ceneje.

OROSLAV DOLENEC,

svečar,

(84-12)

v Ljubljani, Gledališke ulice.

Velika partija 1 (788-143)

ostankov sukna

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po gld. 3.75

. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Tujci:

26. aprila.

Pri **Stennu:** Münch iz Prage. — Ulčer iz Celja. — Baronica Codelli z Dunaja. — Schneider iz Gradca. — Chini iz Trsta. — Dr. Benieš z Dunaja. — Sever iz Gradca. — Bach z Dunaja.

Pri **Stennu:** Breuer z Dunaja. — Komljanec iz Kočevja. — Bock z Dunaja. — Kaiblinger iz Budimpešte. — Kellerman z Dunaja. — Schick iz Brna. — Fleiden iz Gorice. Heissig iz Celovca.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Čudež industrije!

Samo gld. 3.75

velja pri meni od danes naprej izvrstna, regulovana samosveteča

ura na nihalo, ki bije

cele in pol ure ter ima dve bronasti uteži, z nihalom v prekrasnem, fino poliranem okvirju iz orehovega lesa, je izlebljena, ima prekrasno kazališče, katero je prevlečeno z neko snovjo, ki po noči tako svetlo sveti, kakor luna, tako da se vidi, koliko je ura, ne da bi bilo treba prižgati luč. Za svetlobo

pismeno jamčim,

kakor tudi garantujem za dober tek. Jaz sem jedini izumitelj teh ur in je le zato tako po ceni prodajem, ker jih imam mnogo v zalogi in denarja potrebujem. Ure so poprej trikrat toliko stale. Vsaka ura ima „patent“. Naročé se lahko proti gotovemu plačilu ali poštne povzetji. — Razpošilja

Fabrik leuchtender Pendeluhren

Wien, III., Hintere Zollamtsstrasse Nr. 9,
J. H. RABINOVICS. (286-1)

Varst. znamka.

B. Strassnický-jeho

zdravilno sladno pivo,

analizovano po gosp. docentu dr. Kratschmer-jl.

Najslavnejše in najprve avtoritete medicinske znanosti, kakor gospodje dvorni svetnik profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik profesor dr. Th. Billroth, profesor Albert, vladni svetnik profesor Schnitzler, profesor Hofmökler so jednoglasno pismeno izjavili, da je zdravilno sladno pivo izvrstno redilo in zdravilo pri boleznih popolnega nedostatka krvi, pri oboih, ki so vsled dolgih boleznih oslabele in shujšale, pri boleznih sapnika in prsi itd. itd. Posebno izvrstno in čudovito naglo pa upliva „zdravilno pivo“ pri ženskih boleznih, ščipanju po trebuhu pri otrocih in pomaga, da se preboleli po težkih boleznih hitro okrepijo.

Priznalna pisma si vsakdo lahko ogleda v mojej pisarni. Cena steklenice z Dunaja z navodilom, kako rabiti, z zavijanjem in franko pošiljati po železnici ali ladji 50 kr. Cena zabojčku za poskušnjo 5 steklenic gld. 2.80.

Glavna zaloga za razpošiljanje in kleti:

Ober-Döbling, Nussdorferstrasse 29

v lastnej hiši.

(220-4)

Dobiva se pri: Ubald pl. Trnkoczy, lekar; Jos. Svoboda, lekar; G. Piccoli, lekar.

DUNAJSKA SPECIJALITETA!

„PURITAS“ mleko za pomlajenje las

OTTO FRANZ-a, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

„PURITAS“ ni nikaka barva za lase, ampak mleku podobna tekočina, katera ima skoro čudovito lastnost, da bele lase pomlajuje, t. j. polagoma in sicer najdalje v štiri-najstih dneh jim dá zopet barvo, katero so poprej imeli.

„PURITAS“ nema v sebi nikakega barvila. Lasje se lahko izpirajo z vodo, kolikor se hoče, se lahko spi na belo preoblečenih vajnicah in n. benega sledu barve se ne zapazi, ker

„PURITAS“

ne barva, ampak pomlajuje.

Raba

je najbolj prirosta na svetu. Ulje se mleka na roko, tako dolgo maže z njim lase, da so vsi zadosti vlažni, in ponavlja se to slednji dan po jedenkrat. To je vse. Ko so lasje dobili prvotno barvo, kar se navadno zgodi čez deset ali dvanajst dni, potem je za njih daljše ohranjenje zadosti dvakratna raba mleka na teden in na ta način se tudi pomladé zalisci in brada, kakor tudi najdaljši in najbujnejši ženski lasje.

Steklenica „PURITAS“ velja 2 gld. (pri razpošiljanji 20 kr. za stroške) in se lahko naroči proti poštne povzetju.

OTTO FRANZ, Dunaj, VII., Mariahilferstrasse 38.

Zaloga v Ljubljani pri Ed. Mahr-u, parfumerji.

V Celovci prodaja: P. Birnbach, lekar „pri obelisku“; v Beljaku J. Detoni, coiffeur, poleg hotela „pri pošti“; v Mariboru W. König, lekar. (221-7)

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274-5)

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA.

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

LJUBLJANA.

Prejemlje vsa

v njegov strok spadajoča

dela

v mestu in na

deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

Samo kemično čiste

oljnate barve,

lake

in firneže.

Prodaja

na drobno in debelo.

Najnižje cene.